

Con Tàu Cuộc Đời

Cuộc đời tựa như một đoàn tàu đang trên hành trình về đích.

Các bạn thân mến,

Cuối tuần qua tôi có tham dự buổi tiến đưa Bác Phật tử trên hành trình trở về nguồn cội. Sau buổi lễ trang nghiêm, khi nói lời cuối trong buổi lễ, vị Thầy PG có ví cuộc đời của một con người như một chuyến tàu với những hành khách mà người đó cùng đi chung những đoạn đường dài ngắn....Những lời này làm tôi có một chút nghĩ suy:

Trên chuyến hành trình một chiều đó, con tàu sẽ đến sân ga trong sự chờ mong, chào đón nồng ấm, để rồi con tàu sau đó phải lướt tiếc rời ga, nhưng cũng có sân ga mà con tàu đỗ lại với sự thờ ơ tẻ lạnh...để rồi con tàu lại lằm lũi và lặng lẽ ra đi.

Cuộc sống quanh ta là như thế, không có gì là không thay đổi, cái gì đến rồi cũng sẽ đi. Vấn đề là ta đón nhận và sống với nó như thế nào để một mai nó ra đi thì cảm xúc của ta ra sao mà thôi.

Con tàu đời của mỗi người cứ ngày qua ngày băng băng về phía trước, trên cuộc hành trình đi tìm hạnh phúc, bình an, con tàu chắc chắn sẽ vượt qua biết bao là giông bão, niềm vui, hạnh phúc, khổ đau. Không một ai có thể dám nói trước rằng khi mình rời một sân ga nào đó, mình sẽ để lại những gì? Nhưng mỗi lần tàu chạm vào ga để người lên, kẻ xuống ...là một kỷ niệm đáng ghi nhớ trong đời. Và ai ai cũng đều nghĩ: *“ta đã, đang miệt mài đi trên hành trình của mình, từ sân ga đầu tiên khi lọt lòng mẹ...và chưa biết bao giờ ta chạm đến sân ga cuối cùng...”* Và cứ thế, tàu vẫn chuyển bánh với những

vòng xoay đi vào ký ức, với những sân ga, những hành khách lên rồi xuống qua những đoạn đường dài ngắn khác nhau....để lại trong ta rất nhiều cung bậc tình cảm và cảm xúc khác nhau: vui, buồn, nuối tiếc, hy vọng, bình an, chờ đợi, hạnh phúc, chia ly.....Những hồi hộp, háo hức mong chờ làm cho sân ga trở nên ồn ào náo nhiệt, nhưng cũng có những sân ga trầm mặc như nét chấm than mệt mỏi của cuộc đời.

Trên cuộc hành trình, ta sẽ bắt gặp ai đó hạnh phúc khi gặp lại người thân thương, ai đó rơi lệ cho một lần tiễn biệt, ai đó hăm hở lên tàu đi tìm lý tưởng của đời mình, lên tàu nôn nao bằng mình đến miền đất hứa.

Đi, đi theo vòng bánh xe của con tàu cho hết chuyến hành trình của cuộc đời mình với nhiều lý tưởng khác nhau...để rồi khi tàu dừng vào ga là thêm một lần trải nghiệm....Ai đó may mắn tìm được hạnh phúc cho mình, ai đó bên cạnh thì đau khổ khi nhận ra rằng lần chạm vào ga này chỉ toàn là đắng cay, nước mắt và họ chợt nhận ra rằng cuộc đời không bao giờ hoàn hảo như mình nghĩ, mình ước mơ.

Thành ra , trên hành trình đều có những sân ga, những điểm dừng: Có người tiếp tục đồng hành với ta nhưng cũng có người rời xa ta mãi mãi....Ta sẽ chứng kiến rất nhiều người lên lên xuống xuống ở mỗi sân ga và chắc chắn không ai có thể đi cùng ta đến cuối cuộc hành trình.

Để có được bình yên, hài hòa trên chuyến đi, ta nên quý trọng mọi hành khách xung quanh ta, trân quý sự có mặt của họ trên những chặng đường dài ngắn khác nhau vì có thể ta sẽ chẳng bao giờ gặp lại họ được lần thứ hai trong đời.

Nếu có phước duyên, ta có thể được cùng đồng hành với ông bà, cha mẹ, anh chị em, những người bạn tốt, được trao đổi thương yêu trên một hành trình dài. Có người may mắn gặp được những người nổi tiếng, đức độ trên cùng chuyến tàu, được học hỏi và trao đổi các giá trị cao đẹp của cuộc sống....Nhưng cũng có không ít người kém may mắn đi cùng chuyến tàu nhưng lại rất cô đơn, trống vắng, lạnh lẽo...đôi khi còn bị khách đi cùng hắt hủi, dối lừa, phụ bạc cho đến lúc xuống tàu....và cũng có những người bất hạnh hơn là vừa lên ga trước, đã phải xuống ngay ga sau, chẳng kịp để ai nhớ đến bóng dáng của họ.....

Hạnh phúc thay cho những ai có ít nhất một người bạn đồng hành sẵn lòng có mặt, chia sẻ và ngồi bên trong suốt cuộc hành trình. Xin hãy trân quý cùng nhau, làm cho chuyến du hành có những giây phút thật ý nghĩa, đầy tình thương, tình người, để cùng được tận hưởng với nhau những trải nghiệm của

cuộc hành trình màu nhiệm với những kỷ niệm sâu sắc, đẹp đẽ thân thương, cùng ý thức nhân văn, hướng thiện của tình người.

Tôi mong sao cho những bạn đồng hành với tôi khi về đến nơi ấy – sân ga cuối của mình – các bạn sẽ mỉm cười hài lòng với những điều mình từng mong ước cho đời mình. Và cho dù các bạn phải bước xuống sân ga cuối ở nơi nào đi nữa thì bóng dáng của các bạn vẫn còn đó, hành khách trên tàu, vẫn ngậm ngùi nhớ nhung về kỷ niệm đã từng có với các bạn, trong tiếng còi tàu tiếp tục hành trình, cách sống và tinh thần của các bạn vẫn còn đó với người ở lại. Hành khách vẫn rất hạnh phúc được trân quý phần tinh thần, tình cảm và trí tuệ của các bạn trong chuyến hành trình chung đó. Xin hãy làm người khách tử tế trên con tàu miền viễn này qua hơi ấm, sự cho đi, tình thương không phân biệt, niềm tin và ý tưởng cao quý...mà một thời các bạn đã biểu hiện đủ đầy. Và sẽ là một điều may mắn, một thuận duyên nếu như những hành khách mới bước lên tàu bắt đầu cho cuộc hành trình cuộc đời mình được tiếp xúc với các bạn dù chỉ là ở mức sống tâm linh tinh thần quý báu này.

Xin hãy trau dồi và chia sẻ giá trị tinh thần, tình cảm chân phương của mình, giá trị nhân bản của cộng đồng từng phút giây có thể trên chuyến tàu đời mình. Chúng sẽ ở lại mãi mãi cùng đoàn tàu và những hành khách suốt cuộc hành trình không bao giờ chấm dứt.

Giữa hai bờ sinh tử, đời ta bắt đầu khi con tàu vào sân ga, và rồi đời ta kết thúc khi thân tứ đại này nhẹ bước đưa tinh thần ta rời con tàu như một tất yếu định sẵn, thông dong và thanh thản. Mong lắm thay!

Bông Lục Bình

Cuối Thu 2019

Kính mời đọc thêm những bài viết khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TamHaiDuc.html> [=bấm vào**]**

www.vietnamvanhien.org

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 6200 TÁC PHẨM